

Arctior verò colligatio est Societatis *propinquorum* i. e. consanguineorum & affinium: atq; adeo quò ex propinquis naturæ instituto & primævo ordini quis est propior, eò major ad officia ipsi præstanda est obligatio. Hinc prima Societas in ipso *conjugio* est; proxima in *liberis*; dein una *domus*, in qua *communia omnia*. Vnde Charondas domesticos vocavit *ἑμοσίπυρς*, eadem ara utentes, vel *ἑμοσίπυρς*, convictores; Epimenides *ἑμοκάπυρς*, eodem præsepi, vel *ἑμοκάπυρς*, eodem fumo utentes. Sequuntur *Fratrum* conjunctiones, post *consobrinorum*; item *connubia* & *affinitates* &c. Et additur, *Sanguinis conjunctionem* & *benevolentiam devincire caritate homines*: magnum enim esse, eadem habere monumenta majorum, eisdem uti sacris, sepulcra habere communia. Per *Monumenta* intelliguntur Statuæ, Tropæa, & Majorum imagines, quæ posteros avitæ virtutis admo-
neant. Cic. noster in Bruto: *Ipsa familia sua quasi ornamenta & monumenta servabant, & ad usum, si quis ejusdem generis occidisset, & ad memoriam laudum domesticarum, & ad illustrandam nobilitatem suam.* Per *Sacra* intelligimus sacra privata, five, ut Macrobius appellat, *gentilia*. Nam sacra, auctore Festo, aut domestica sunt aut peregrina, aut publica aut privata. Hoc autem loco sermonem esse de domesticis & privatis, antecedentia evincunt. Præterea quoq; Romæ *sepulcra* erant gentilia & familiaria; quæ non minus sanctè, quam ipsa sacra, a familiis habita sunt & custodita.

X.

Sequitur jam Gradus alius Societatis humanæ, quem commendat Tullius a præstantia, dignitate, constantia, & Causis efficientibus, nempe Virtutibus, præcipue Justitia & Liberalitate: homines enim justis & liberales alienum magis quam suum agunt negotium; & nemini nocent,

cent,